

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 3353/2020
04.03.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, Јасмине Стаменковић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Милић Милић, адвокат у ..., против туженог ЈКП Шумадија Крагујевац, чији је пуномоћник Милан Думић, адвокат у ..., ради поништаја решења, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2772/19 од 07.07.2020. године, у седници већа од 04.03.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2772/19 од 07.07.2020. године.

ОДБИЈАЈУ СЕ, као неосновани, захтеви парничних странака за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу П1 894/17 од 01.04.2019. године, која је исправљена решењем П1 894/17 од 15.05.2019. године, одбијен је тужбени захтев да се поништи решење туженог број ... од ...2017. године и обавезе тужени да врати тужилу на рад и распореди је на одговарајуће послове и обавезана је тужиља да туженом накнади трошкове поступка у износу од 106.500,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2772/19 од 07.07.2020. године одбијена је жалба тужиле и потврђена првостепена пресуда.

Против наведене правноснажне другостепене пресуде тужиља је благовремено изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног и погрешне примене материјалног права.

Тужени је благовремено поднео одговор на ревизију.

Испитујући побијану пресуду применом члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр.72/11...18/20), Врховни касациони суд је установио да ревизија није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. става 2. тачке 2) ЗПП, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности. Ревизијске наводе којима се указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, Врховни касациони суд није разматрао јер, према члану 407. ЗПП, погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање није разлог за изјављивање ревизије.

Према утврђеном чињеничном стању, тужила је на основу уговора о раду од ...2014. године код правног претходника туженог засновала радни однос на неодређено време на радном месту Анексом уговора о раду број 2 тужила је распоређена на радно место ... почев од 09.07.2015. године, анексом број 4 на радно место ... друге групе почев од 16.08.2016. године, а анексом број 5 на радно место ... почев од 28.12.2016. године.

Правилником туженог о унутрашњој организацији и систематизацији послова од 20.02.2017. године укинута је радно место ... на којем је, као једини извршилац, била распоређена тужила. Тужени је Одлуком о вишку запослених од ...2017. године утврдио да је престала потреба за радом пет запослених, међу којима је и тужила. Тужени није имао обавезу доношења програма решавања вишка запослених.

Решењем туженог број ... од ...2017. године тужили је отказан уговор о раду од 08.10.2014. године и анекс уговора о раду број 5 од 23.12.2016. године са даном 05.04.2017. године због престанка потребе за обављањем послова које је тужила обављала. Тужили је исплаћена отпремнина.

Тужени је 22.02.2017. године упутио Националној служби за запошљавање, Граду Крагујевцу и Јавном стамбеном предузећу Крагујевац дописе са списком запослених за чијим је радом престала потреба, међу којима је и тужила, ради налажења начина за запошљавање.

Према становишту нижестепених судова, тужбени захтев је неоснован јер је Правилником туженог о унутрашњој организацији и систематизацији послова од 20.02.2017. године укинута радно место на које је тужила била распоређена. Тужени је, иако није имао обавезу да донесе програм решавања вишка запослених, утврдио да не постоји заинтересованост других послодаваца за занимање тужиле и да нема могућности да се тужили обезбеди други оговарајући посао, други посао у нижем степену стручне спреме одговарајућег занимања, преквалификација, доквалификација, ни непуно радно време.

Нису основани ревизијски наводи којима се истиче да је побијана пресуда захваћена битном повредом одредаба парничног поступка из члана 374. става 1. у вези члана 396. става 1. ЗПП јер образложење пресуде садржи разлоге које је суд узео у обзир по службеној дужности и оцену свих битних жалбених навода.

Тужила је, као једини извршилац, била распоређена на радном месту ... које је Правилником о унутрашњој организацији и систематизацији послова туженог од 20.02.2017. године укинута, због чега је тужили решењем туженог од ...2017. године отказан уговор о раду. Начин и обим рационализације запослених код туженог је ствар потреба туженог као послодавца. Одлука о укидању неког радног места доноси се на основу објективних критеријума који су везани искључиво за потребе туженог као

послодавца, а не на основу идентитета запосленог на том радном месту. Супротно неоснованим ревизијским наводима, суд у овој парници не може да расправља о томе да ли су одређивање броја радних места за којима више не постоји потреба, идентитет тих радних места и стручна спрема потребна за радна места предвиђена новом систематизацијом послова спроведени према законским критеријумима и у складу са потребама послодавца. Предмет ове парнице је законитост решења туженог од 24.03.2017. године које се односи директно на тужиљин радни статус. Како је тужиљи отказан уговор о раду због организационих промена код туженог јер је укинута радно место на које је била распоређена и како је тужиља била једини извршилац на том радном месту, решење туженог од 24.03.2017. године донето је у складу са чланом 179. ставом 5. тачком 1) Закона о раду ("Службени гласник РС", бр. 24/05...75/14). Тужени није имао обавезу из члана 153. ЗОР да донесе програм за решавање вишка запослених, па сходно томе, ни обавезу из члана 154. ЗОР да предузме одговарајуће мере за ново запошљавање вишка запослених. Тужиљи је законито отказан уговор о раду, па нема услова за враћање на рад код туженог у смислу члана 191. става 1. ЗОР. Сходно наведеном, нижестепени судови су одбили тужбени захтев за утврђење да се поништи решење туженог о отказу уговора о раду на основу правилне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је, применом члана 414. става 1. ЗПП, одлучио као у првом ставу изреке.

Врховни касациони суд је, применом члана 165. става 1. у вези чланова 153. и 154. ЗПП, одбио захтеве парничних странака за накнаду трошкова ревизијског поступка јер тужиља није успела у овом поступку, а одговор на ревизију који је поднео тужени није био потребан за ову парницу.

**Председник већа - судија
др Драгиша Б. Слијепчевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић